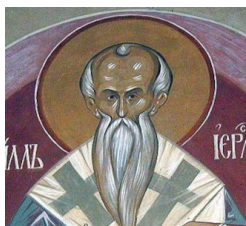

Sv. Cyril Jeruzalemský

20. marca 2022 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Sv. Cyril, biskup a patriarcha jeruzalemský, učeným a svätým svojím životom obrátil na seba pozornosť celého katolíckeho sveta, ako muž, ktorý čistú kresťanskú vieru

slovom i písmom neohrozene zastával proti heretikom svojho času.

Narodil sa z katolíckych rodičov, ktorí ho starostlivo vychovali v bázni Božej. Na hriech čo len pomyslieť bola mu hrôza už od mladého veku, a preto aby vyhol sa všetkým príležitostiam k nemu, utiahol sa za cisára Konštantína Veľkého do kláštora a viedol tam život svätý. Ale netrvalo dlho a povest o jeho učenosti rozniesla sa široko-ďaleko, takže pri všeobecnom nadšení zvolený bol za patriarchu jeruzalemského. Vysoký úrad tento zastával s apoštolskou horlivosťou a veľkodušnosťou.

Zvlášť si dal záležať na tom, aby tí, ktorí v tajomstvách viery nedostatočne boli poučení, účastnými sa stali dokonalého vyučenia. Ale horlivé toto úradovanie nebolo bez ťažkých potýčok a zápasov. Cisár Konstantius II. totižto, ktorý po pravovernom Konštantínovi nastúpil, bol kacírskym ariánom priaznivý, ktorí cisárskou priazňou povzbudení, počali prenasledovať katolíckych kresťanov všemožnými spôsobmi. Svätý biskup zápasil neohrozene proti nim a nevšimľal si ich zlostných, ba i zúrivých hrozieb.

Otcovským srdcom staral sa sv. Cyril najmä o núdznych a biednych. Toho času totiž nastala v Jeruzaleme nielen prenáramná drahota, ale opravdivý hlad, ktorým chudobný ľud najviac trpieť musel. Milosrdný biskup, aby uľavil hroznej biede utrápeného ľudu, rozdal napred všetky svoje dôchodky medzi chudobných; a pretože všetko nepostačovalo, vzal strieborné a zlaté náradie z kostola, a predajúc ho, rozdal i tieto získané peniaze chudobným. Tento krásny skutok lásky k blíznym použili neskôr jeho nepriatelia ku zlostnej obžalobe proti nemu.

Za čias sv. Cyrila boli obyvatelia jeruzalemskí svedkami zázračného zjavenia. Vo svätodušné sviatky objavil sa svätý kríž v neobyčajne žiarivom svetle a ohromnej veľkosti nad horou Kalváriou. Celé mesto, katolíci, ariáni, i Židia videli na vlastné oči tento neslýchaný zázrak, a strach i hrôza dojala každého. Sv. Cyril opísal velebné toto zjavenie podrobne a opis poslal neveriacemu cisárovi, napomenúc ho prísne, aby sa konečne obrátil k Tomu, ktorý za pokolenie ľudské na tomto Kríži zomrel, a prestal sa zastávať ariánov, ktorí márne, ale zanovito tajac opravdivé božstvo Ježiša Krista, sú najväčší nepriatelia Ukrižovaného. Potom na sviatok Povýšenia kríža, použijúc príležitosti pri kázni, horlivo kládol na srdce zhromaždeným katolíkom úctu ku Krížu a Ukrižovanému, rovnako tak ariánom, pod ochranou cisárovou nesváry rozosievajúcimi. Vytýkal im ťažké bludy proti viere a pyšnú spurnosť proti Bohu.

Kacíri tým nepohnutí len viac sa rozhorčili proti nemu. Zvolali bez odkladu pokútny snem zo samých kacírskych biskupov, na ktorom sv. Cyrila obžalovali zo svätokrádeže, pretože vraj najdrahšie kostolné

náradie pobral a popredal. Bez dlhej porady vyslovili nad ním ortieľ, že má byť biskupstva pozbavený a poslaný do vyhnanstva. A cisár, ariánom i tak priaznivý, nielen že tento úplne nespravodlivý výrok ochotne potvrdil, ale i hneď za nového jeruzalemského biskupa ustanovil Heraklia, najurputnejšieho ariána. Toho následok, že nevinný svätý úradu i majetku pozbavený bol, do trpkého vyhnanstva skutočne odobrať sa musel.

Dlhé roky trmácal sa sv. Cyril po cudzích krajoch, núdzou a biedou prenasledovaný, z mesta do mesta, až napokon predsa zvíťazila pravda nad neprávom a dovolené mu bolo vrátiť sa opäť do svojej cirkvi, ktorú i potom s apoštolskou horlivosťou spravoval a riadil.

Zdroj: wikimedia commons

Po smrti cisára Konstantia II. nastúpil na trón bezbožný cisár Julián Odpadlík (Apostata). A tento sa zastával nielen ariánov, lež i Židov, za to však katolíkov prenasledoval tým najpodvodnejším spôsobom. Chcejúc nielen katolíkov potupiť, ale i samého Ježiša Krista, ktorý úplné vyvrátenie Jeruzalemského chrámu predpovedal, drzým, bohorúhavým úmyslom celému svetu za luhára predstaviť, rozkázal Židom, aby si Jeruzalemský chrám znovu vystavili, tam obety ako za Starého zákona konali, a všetky svoje staré obrady zachovávali; a akoby Židom ku stavbe nedostačovalo, poskytol im ešte i veľkú pomoc peňažnú, aby si ho len tým istejšie vystavili.

Židia jasali radosťou a dali sa do stavania chrámu, a v krátkom čase vystavili múry do značnej výšky. Tu akoby náhodou prišiel k nim sv. biskup Cyril, prizeral sa im za chvíľu, až napokon riekol: „*A ono predsa zo stavania tohto nezostane kameň na kameni. Kristus to predpovedal a jeho slovo lživým byť nemôže.*“

Židia sa svätému síce vysmievali, ale zanedlho sa presvedčili, že má pravdu. Lebo nasledujúcej noci prišlo tak veľké zemetrasenie, že sa nielen vystavené múry znovu zrútili, lež i základy, akoby divotvornou silou, z

hlbky zeme do výšky vyhodené boli. A keď sa na to Židia celí ustrašení zbehli a toto zničenie dlhej práce sledovali, tu spustil sa z neba oheň, ktorý všetky ich nástroje a čokoľvek z dreva bolo, zapálil a strávil, ba podľa svedectva dejepiscov i zo samých Židov veľký počet týmto ohňom tam na mieste zahynul.

Mnohí sa týmto zázrakom obrátili, mnohí však i teraz ešte slepí zotrvali naďalej vo svojej zaťatosti. Po tomto príbehu žil sv. biskup Cyril ešte niekoľko rokov, a dožil sa tej radosti, že po smrti bezbožných cisárov Konstantia II., Juliána a Valensa, prišiel na trón bohabojný cisár Theodosius I. Veľký, pod ktorého vľúdny panovaním v tichosti zastávať mohol úrad svoj biskupský, kým roku 386 zaľúbilo sa Hospodinovi, odvolať ho k prijatiu koruny slávy večnej.

Modlitba

Všemohúci a večný Bože, popraj mi milosti, aby som podľa príkladu sv. Cyrila vždy svätú pravdu zastával, podľa nej žil a umrel a napokon stal sa účastným koruny slávy večnej. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-cytil-jeruzalemsky-biskup-a-patriarcha/>